

Et andet element i forbindelse med udvidelse af arbejdsstyrken er, at vi kan konstatere, at vi har 150.000 arbejdsløse, samtidig med at vi snakker om, at der bliver mangel på arbejdskraft. Hvad er opgaven så for samfundet? Jo, den er selvfølgelig at sikre, at den arbejdskraft, der er ledig i dag, får den nødvendige omskoling, efteruddannelse og videreuddannelse, for der er jo ikke brug for arbejdskraft med de kvalifikationer, den har i dag, men der er mangel på folk med de rette kvalifikationer. Derfor er det nødvendigt, at man sætter ind med en tidlig indsats for omskoling og efter- og videreuddannelse af den ledige arbejdskraft, så den bliver klar til at udfylde de arbejdspladser, som enten er eller vil blive ledige i de kommende år.

Men hvad har regeringen og partierne bag arbejdsmarkedsreformen foretaget sig? De har gjort det stik modsatte. De har skubbet den aktive indsats, så man ikke længere kan tage fat med det samme, men skal vente til år 1, dvs. at man nu skal gå ledig i 1 år, før man kan komme i gang. Der er i øvrigt stik modsat af det, et flertal i Folketinget gav udtryk for før valget, og hvad er begrundelsen for det? Jo, den er, at der skal spares penge på den aktive arbejdsmarkedspolitik på grund af skattestoppet. Her er der altså en finansieringskilde, som måske ikke indebærer en forringelse af velfærdssamfundets kerneydelser, men en forringelse af det fundament, som fremtidens velfærdssamfund skal bygge på.

Kl. 22.20

Sådan kan der findes flere og flere eksempler på, at der er en stor forskel mellem den indsats, som regeringen lægger an til i ord, og de handlinger, den gennemfører. Derfor er det også helt uforståeligt, at regeringen her i 2002 har været så forhippet på at få ødelagt et af de bedste instrumenter inden for arbejdsmarkedspolitikken, som er set til dato, og det er endnu mere uforståeligt, at Dansk Folkeparti valgte at støtte aktivt, da loven om servicejob blev ophævet. Det er uforståeligt, fordi det var en ordning, som sparede penge for samfundet. Det var en ordning, som gav den enkelte, der fik et servicejob, et kvalificeret livsindhold, og den var med til at forbedre serviceniveauet i stat, amter og kommuner.

Alligevel valgte man at afskaffe den, og den eneste reelle grund til det var, at det var en ordning, som var lavet med SF og Enhedslistens støtte; det var af rent ideologiske grunde, den skulle fjernes. Men der var ikke nogen saglige eller økonomiske begrundelser for at fjerne den,

og nu ser vi desværre, at der er en stigende ledighed blandt den ældre del af befolkningen. Derfor er behovet for ordningen om muligt endnu større i dag end tidligere, men også her har man fra regeringen og Dansk Folkepartis side valgt at ødelægge et reelt og godt instrument.

Noget, der også har været nævnt, bl.a. af Dansk Folkeparti, som brugte megen tid på det, er spørgsmålet om, hvordan vi sikrer, at fremtidens arbejdsmarked fortsat bliver velorganiseret og velreguleret, når vi åbner os over for ansøgerlandene, efter at de er kommet ind i EU. Her vil jeg gerne sige, at SF er tilhænger af udvidelsen af EU, og at vi skal have de nye ansøgerlande ind fra dag 1. Til gengæld er vi meget imod, at man sætter restriktioner for, hvem der kan komme hertil, for det ville svare til, at der skulle siges nej til mange unge danskere, som har valgt at arbejde i andre EU-lande, bl.a. min egen datter, som arbejder i Spanien. Hvorfor i alverden skal folk fra andre EU-lande ikke have lov til at arbejde her i landet? Naturligvis skal de det.

Forudsætningen for, at det ikke ødelægger det danske velfærdssamfund, er imidlertid, at man sikrer, at den arbejdskraft, som kommer her til landet, arbejder inden for det regulerede og organiserede arbejdsmarked, og derfor er det selvfølgelig også nødvendigt, at man får sagt til regeringen: Det kan ikke nytte noget, at I deregulerer arbejdsmarkedet, samtidig med at I åbner for de nye ansøgerlande. Det fører nemlig til løntrykkeri, og det fører til en deregulering af arbejdsmarkedet til ugunst for både lønmodtagerne og på sigt også for samfundet. Derfor vil jeg også endnu en gang appellere til Dansk Folkeparti om at forstå nødvendigheden af, at skal det danske arbejdsmarked også i fremtiden kunne fungere, er det nødvendigt, at man har et vel fungerende civilt samfund. Det indebærer bl.a., set i lyset af mine erfaringer fra det danske arbejdsmarked, at regler om eksklusivaftaler og mulighed for blokader også skal være til stede i tiden fremover.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at vi i forbindelse med denne finanslov har deltaget i en række forhandlinger med regeringen, og som det også blev nævnt i fredags af begge regeringspartier og i øvrigt også af ministrene, er det fint, at der er lavet aftaler med alle Folketingets partier, herunder SF. Jeg tror, det er 10 af forligsaftalerne, SF er gået med i, og vi har gjort det ud fra det synspunkt, at vi indgår i en aftale, fordi vi enten mener, det er rigtigt og godt, eller mener, det er forsvarligt og nødvendigt, at vi går